

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Servitutibus Prædialibus, Usufructu, & utroque Retractu, Pars II. de Emphyteusi, Pars III. de Locatione & Conductione

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1691

Pars Secunda De Emphyteusi. Index Argumentorum In Discvrsibvs Qui habentur in ssecunda parte hujus Libri de Emphyteusi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74102)

PARS SECUNDA.

DE

EMPHYTEUSI.

INDEX
ARGUMENTORUM
IN DISCURSIBVS

Qui habentur in secunda parte hujus

Libri de Emphyteusi.

Discursus I.

Fulginate. Domus.

De investitura preventiva, seu abusiva pro quando casus devolutionis bonorum emphyteuticorum advenerit. An fieri possit per Prælatum, vel alterum Principe inferiore, Et de rationibus illam prohibentibus.

Et quatenus fieri possit, An id impediat primum emphyteutam possessorem ad suum jus alteri cedere possit, seu alias bona alienare; Et facta alienatione de assensu domini quisnam ex istis præferatur. Et aliqua de emphyteusi concessa viro & uxori, principaliter in gratiam viri, An & quale jus uxori acquiratur.

Disc. II.

Alia Fulginate. Domus.

De eadem materia abusivæ investituræ in supplantationem successoris, An dicatur talis, ubi fiat ab initio pluribus personis ad eorum tertiam generationem, cum hoc, quod prius una, deinde altera generatio potiatur.

Disc. III.

Forolivien. Emphyteusis.

In concursu matris & amitæ ultimi emphyteutæ, cui istarum potius debita sit renovatio emphyteusis ex pacto & providentia.

An jus petendi renovationem sit hæreditarium, vel sanguinis & proximitatis. Et quomodo ista regulanda sit.

Disc. IV.

Eadem.

An proximiori possessoris emphyteusis ultimo morientis, renovatio concedi possit & debeat, si adhuc alia extat persona comprehensa in investitura, quæ proinde durare dicatur, subsidiariè vocata. Et aliqua de præscriptio, vel amissione juris petendi re-
Card de Luc. de Emphyteusi part. II.

novationem, Ac etiam de qualitate emphyteusis, an dicatur nova, vel antiqua, Et quis dicatur primus acquirens necne.

Disc. V.

Engubina, seu Fanen. renovationis.

An pro renovatione de necessitate concedenda per Ecclesias in aliquibus diœcesibus Status Urbini augeri possit laudemium, Et ad quam rationem istud debeat.

Disc. VI.

Fanen. seu Senogallien. emphyteusis.

De indulto concessio per Urbanum VIII. pro aliquibus Civitatibus & Diœcesibus status Urbini super necessaria renovatione faciendâ, absque eo quod Ecclesia possit pro se retinere, An locum habeat, ubi prima concessio est nulla, ita ut etiam si duraret, ab Ecclesia impugnari possit.

Disc. VII.

Senogallien. bonorum.

An Indultum Urb. VIII. concessum pro Statu Urbini super necessaria renovatione, locum habeat obstante pacto in contrarium.

Et aliqua de quæstione possessorii inter Dominum directum, & emphyteutæ successorem.

Disc. VIII.

Farsen. bonorum.

De renovatione concedenda hæreditati ultimi morientis ad favorem creditorum, si nullus illam adeat.

Et de natura bonorum emphyteuticorum Abbatias Farsen, Et an ea renovari possint proximioribus sanguinis ultimi morientis non habentibus qualitatem hæreditariam in præjudicium creditorum.

A

Disc.

INDEX ARGUMENTORUM.

Disc. IX.

Civitatis Castellæ emphyteusis.

De interpretatione investituræ emphyteuticæ Civitatis Castellæ pro se, filiis & nepotibus masculis, & in ipsorum defectum pro una filia, vel nepte, quæ aliam patris habuerit hereditatem; An scilicet importet emphyteusim ex pacto & providentiâ, vel potius hereditariam seu mixtam; Et quoad vocationem filiarum fœminarum, An censetur per vulgarem tantum, quatenus masculi non extent, vel etiam per speciem fideicommissariarum, quatenus extent & deficiant. Et quid si plures filiarum fœminarum adsint, An numerus singularis resolvatur in pluralitates, Et quatenus non resolvatur, cui ex pluribus filiabus debeatur successio, vel renovatio; Et ad os à patre data hereditariam qualitatem importare dicatur, unde verificentur illa verba, quæ aliam patris habuerit hereditatem.

Disc. X.

Senogallien. bonorum.

An renovatio importare dicatur novam concessionem, ita ut agnatus proximior ultimi morientis, cui facta est renovatio, dicatur primus acquirens, ad effectum disponendi, vel obligandi in præjudicium vocatorum. Et quando concessio dicatur ex causa onerosa ad eundem effectum, ut primus acquirens disponere possit necne.

Disc. XI.

Casertan. bonorum.

Obventis in divisione communis patrimonii in unum ex fratribus bonis emphyteuticis, ad quæ omnes vocati sunt, istoque fratre moriente superstitibus filiis, An hujusmodi bona spectare debeant ad alios fratres, quorum respectu adhuc duret investitura, vel potius renovandi sint filiis morientis. Et aliqua in alio casu de eodem puncto, & de altero representationis dandæ, vel denegandæ in emphyteusi.

Disc. XII.

Theatinæ renovationis emphyteuticæ.

Quando dominus teneatur in vitus renovare, & an renovatio fieri possit adhuc durante investitura; De emphyteuta ingrato; Et de melioramentis, vel expensis litium emphyteutæ per dominum reficiendis. Renovatio cui potius in concursu debeatur; Et an agnatus teneatur eam recipere cum conditionibus oblati ab extraneo, vel remotiore.

Disc. XIII.

Romana Casalæ veteris.

Facta concessione emphyteutica ad tertiam generationem masculinam, An talis concessio convenire possit filiarum fœminarum utpotè descendenti à masculo, ita ut verbum generationis masculina sufficiat verificari in persona generante, quamvis non verificetur in persona generata, vel potius in utraque generatione activa & passiva requiratur qualitas masculina.

Disc. XIV.

Eadem Romana Casalæ veteris.

A cujus persona initiandæ sint, ac regulandæ generationes ad quas concessio facta est; Et in discrepantia inter capitula, & instrumentum, quid potius attendi debeat.

Disc. XV.

Bononien. seu Nonantulana bonorum.

An & quando in concessione ad tertiam generationem, includatur generatio activa ipsius acquirentis, ita ut restringatur ad filios & nepotes, vel potius illa non inclusa, comprehendatur pronepotes.

Disc. XVI.

Romana domus de Capogallis.

De eadem materia, an scilicet, & quando sub generationibus comprehendatur activa ipsius acquirentis.

DISC. XVII.

Bonon. emphyteusis de Garberis.

Facta concessione alicui pro se, & pluribus nepotibus ex una filia appellativis nominibus expressis, & pro altero nepote ex altera filia, An isti nepotes, vocati censentur, & succedant in capita, vel potius in stirpes, & representando quilibet eorum matrem

DISC. XVIII.

Romana bonorum emphyteuticorum.

An in emphyteusi Ecclesiastica, masculinum concipiat fœmininum, ita ut sub nomine filiorum & descendentium, veniant etiam fœminæ; Et quatenus regulariter non veniant, an facultas nominandi concessa in defectum generationum, operetur illarum comprehensionem; Concordia an importet novam concessionem, vel potius confirmationem antiquæ; Et quando primus acquirens etiam in concessione pacti & providentiæ possit dispo- nere, & successoribus præjudicare.

Disc. XIX.

Urbinate.

De representatione an detur in emphyteusi; Et de concordia inter Episcopum & Civitatem Urbini super facultate disponendi quomodo intelligatur, Et an moriens possit in præjudicium proximioris cui ex investitura debita est successio, disponere in extraneum, vel remotiorem.

Disc. XX.

Ravennaten. emphyteusis.

De concordia Ravennaten. circa facultatem disponendi de bonis emphyteuticis, quomodo intelligenda sit, & quas concessiones illa comprehendat; Et an locum habeat cum forensibus, qui non sine civis Ravennatenses; Et quid ubi in investitura habetur ad eam relatio; Et aliqua de jure accrescendi,

Disc. XXI.

Ravennaten. concordia.

De utraque concordia antiqua & moderna inita inter Civitatem Ravennæ & Ecclesiasticos, quomodo servari debeat, & quæ bona comprehendat; Et incidenter An & quando Princeps abstinere debeat à gratis & privilegiis præjudicialibus dominis directis circa bona emphyteutica.

Disc. XXII.

Ravennaten. emphyteusis.

De renovatione emphyteutica per Ecclesiam concedenda potius proximioribus, quàm extraneis, An capienda sit cum eisdem conditionibus, quæ ab alio reperuntur; Et de laudemio pro hujusmodi renovationibus solvendo, quomodo illud regulandum sit. Et quando illius solutio facta per unum liberet alterum.

Disc.

INDEX ARGUMENTORUM.

Disc. XXIII.

Ravennaten. seu Ferrariorum bonorum.

Facta concessione emphyteutica, pro se suisque filiis, & liberis descendentibus, usque ad quem gradum extendatur. Et de Statuto Ferrariæ disponente, concessiones emphyteuticas non extendi ultra quartum gradum, An habeat locum in bonis Ecclesiæ.

Disc. XXIV.

Ravennaten. bonorum.

De concordia Ravennateni, eiusque intelligentiæ, & de iure accretendi in emphyteusi.

Disc. XXV.

Senogallien. bonorum.

De qualitate, seu natura emphyteuticæ concessionis bonorum Montis Mariani, Et an successor; vel proximior possessoris præterite valeat renovationem ex parte Domini necessariam, & extantibus aliis in investitura comprehensis; Et quatenus agatur de casu renovationis, An masculi descendentes ex feminis illam præterite valeant in casu divisionis, an proximior ultimi possessoris, licet remotior in ordine ad acquirentem, excludat alios acquirenti proximiores, qui morientur sint remotiores.

Disc. XXVI.

Urbinate. laudemii.

De concordia Urbinate, & laudemio in pluribus respectivè casibus pro nova investitura, seu renovatione solvendo.

Disc. XXVII.

Nonantulanæ.

De qualitate bonorum emphyteuticorum Abbatia Nonantulanæ, & quatenus sint hæreditaria, & ad extraneos transitoria, An transire possint in Ecclesiis, Monasteriis, Capitulis, vel alias manus mortuas, Monasterium, an succedat in bonis emphyteuticis ex persona Monachi, qui sit de comprehensis in investitura, saltem ipsius Monachi vita durante.

Disc. XXVIII.

Placentinæ emphyteusis.

Emphyteusis ecclesiastica an & quando sit transitoria ad hæredes extraneos. An transire possit in manus mortuas de iure, & quid hodie servetur. Et an prohibita alienatione in Ecclesiis, vel locum religiosum, prohibito comprehendat casum institutionis universalis, sub qua accessorie veniant bona emphyteutica.

Disc. XXIX.

Alia Placentina emphyteusis.

An emphyteusis juxta formulam consuetam Capituli Placentini sit merè hæreditaria, vel restricta ad solos hæredes sanguinis. An forentes dicantur potentes personæ, vel ad ficti præstationem non idoneæ, ita ut veniant sub illis in quos per dictam investituræ formulam prohibitum est alienari.

Disc. XXX.

Romana Casalæ media via.

De natura concessionis, an scilicet importet emphyteusim, vel locationem perpetuam ad effectum inspicendi, an restricta esset ad solos hæredes sanguinis, vel esset transitoria ad quoscumque, etiam ex

Card. de Luc. de Emphyteusi par. II.

traneos, Et quatenus importaret restrictionem; an conveniat solum illis de linea masculina; vel etiam cognatis & de linea feminina.

Disc. XXXI.

Romana census.

Concessio facta per Ecclesiam quando dicatur emphyteusis; vel locatio perpetua, quomodo unus contractus ab alio distinguatur, & de eius effectibus, præsertim an restringatur ad solos hæredes sanguinis, vel sit ad quoscumque extraneos transitoria, & ubi etiam agatur de emphyteusi; an & quando dicatur hæreditaria & transitoria. Et de facultate obligandi melioramenta, super quibus facta etiam casu devolutionis jus competat creditoribus, & quando sequuta devolutione melioramenta sint rescicienda.

Disc. XXXII.

Romana præsentia devolutionis.

An concessio emphyteutica sit hæreditaria & transitoria ad extraneos, vel restricta ad solos hæredes sanguinis.

Si successor emphyteutæ, cui delata est hæreditas, illam repudiet, ita ut jaceat, An fiat locus devolutionis in præjudicium creditorum, & jus habentium in bonis emphyteuticis.

An valeat dispositio per emphyteutam in bonis emphyteuticis cum ordinatione fideicommissi perpetui, ex eo quod ita dicatur fieri transitus ad manum mortuam per investituram prohibitam.

Disc. XXXIII.

Romana vincæ.

An concessio importet locationem, vel emphyteusim, & quatenus importet hanc secundam, An, & quando ea censeatur hæreditaria. Et aliqua de caducitate ob alienationem irrequisito Domino.

Disc. XXXIV.

Romana domus de Jacobillis.

An concessio importet locationem, vel emphyteusim, & quando hæc sit hæreditaria & alienabilis stante clausula ad habendum.

Disc. XXXV.

Bononien. bonorum.

Emphyteusis ecclesiastica quando sit alienabilis & transitoria ad extraneos, & de operatione clausulæ ad habendum.

Disc. XXXVI.

Romana devolutionis seu locorum Montium.

An qualitas emphyteutica cum pactis devolutionis, & prohibitionibus alienationis transeat ad loca montium acquisita cum pretio domus emphyteuticæ venditæ in vim Bullæ juris congrui, stante translatione omnium vinculorum rei emphyteuticæ in ipsa loca montium, seu pretium. Et an creditor tanquam procurator sui debitoris admitti debeat ad purgationem moræ, seu ad allegandam aliam excusationem; Et cum incumbat onus probandi durationem vel relictivè finem generationum, ad quas concessio facta est; Et accedentibus pactis pœnalibus, seu caducitatis, quid referat esse contractum potius emphyteusis quam locationis, vel econtra.

A 2

Disc.

INDEX ARGUMENTORVM.

Disc. XXXVII.

Mediolanen. devolutionis, domus.

De probatione directi domini ad effectum præfer-
tim devolutionis, Et an de necessitate facienda sit
per scripturam concessionis, vel sufficiant aliæ spe-
cies probationis.

Disc. XXXVIII.

Florentina domus.

Facta concessione in emphyteusim, seu perpetuam
locationem ad tertiam generationem de bonis Ec-
clesiæ, An Rector possit in Ecclesiæ præjudicium à
dicta concessione antè finitas generationes rece-
dere; Et an nolentibus filiis, vel nepotibus acqui-
rentis in conductione vel emphyteusi continuare,
competat domino actio contra primi acquirentis
hæreditatem, & bona pro observantiâ, & conti-
nuatione concessionis.

Disc. XXXIX.

Lunen. Savanen. affrancationis.

An facultas affrancandi competens emphyteutæ a-
mittatur per caducitatem incurram ratione aliena-
tionis, vel canonis non soluti, seu aliâs &c.

Et aliqua circa cessantem caducitatem præsentem ra-
tione alienationis, etiam si sit emphyteusis, & quan-
do sit potius locatio.

Disc. XL.

Romana devolutionis.

De caducitate ob alienationem contra expressam pro-
hibitionem ad formam pacti. An & quando sit ex-
cutabilis ob reservationem assensus Domini dire-
recti, cum clausula, *Et non aliâs* &c. sive ob pactum
redimendi redemptione sequuta post declaratam
caducitatem.

Et de alia caducitate conventa etiam ex pacto, ob non
solutos canones. An stante pacto expresso, evitetur
mediante purgatione moræ.

Disc. XLI.

Romana domus Neophitorum.

An viri negligentia in solvendo canones pro re em-
phyteutica mulieris in dorem causet devolutionem
in ipsius mulieris præjudicium, Et quomodo huic
tali casu consultum sit, vel succurratur.

An remedium purgationis moræ ex æquitate cano-
nica impediat necne translationem domini & pos-
sessionis in dominum post incurram caducitatem,
ad effectum præferim fructuum ex ipsa re emphy-
teutica perceptorum eo medio tempore inter ca-
ducitatem, & petitam admissionem ad moræ pur-
gationem.

Disc. XLII.

Romana domus.

De caducitate ob canones non solutos, & causis illam
excusantibus.

Disc. XLIII.

Romana locationis.

An emphyteuta non possidens rem emphyteuticam
teneatur domino ad canones, seu pensiones, &
quando.

Disc. XLIV.

Tuscanâ Salviani.

De commoditate rei emphyteuticæ hypotheabili ad
favorem creditorum emphyteutæ non obstante
expressa prohibitione alienandi, vel obligandi ip-
sam rem sine assensu, Et an hujus commoditatis

hypotheca sit exercibilis contra tertium possesso-
rem, in quem titulo singulari legitimo & domini
translativo ipsa res emphyteutica transferit cum
Domini assensu.

Disc. XLV.

*Romana præsentis devolutionis
domus.*

Impositio census, an sit species prohibitiæ alienatio-
nis, ita ut per eam inducatur caducitas; Et quid de
alienatione ex causa dotis, An eundem caducitatis
effectum operetur.

Disc. XLVI.

Florentina devolutionis.

De purgatione moræ ex æquitate canonica ob cano-
nes non solutos quando iatret necne; Et an iusta
credulitas solutionis canonum per procuratorem,
vel colonum excuset, Et an in hoc differant feu-
dum, & emphyteusis.

Sententia lata super caducitate ad favorem domini an
admittat appellationem suspensivam, & quid ubi
accedit Constitutio Synodalis illam excludens.

Disc. XLVII.

*Bonan. bonorum emphyteuticorum de
Malvasia.*

Concessio emphyteutica facta alteri, quam ei, cui de-
bita erat renovatio, An sublineatur isto non re-
clamante, Et quid ubi uxor, cui renovatio debeba-
tur, passa est virum investiri, An actus dicatur invali-
dus, tanquam continens prohibitam donatio-
nem inter conjuges.

Et an nova investitura alicui concessa post incurram
caducitatem ob canones non solutos, verè dicatur
nova, & ad quos effectus.

Disc. XLVIII.

Romana præsentis caducitatis.

An Dominus directus prohibere possit, nè emphyteu-
tis quamvis hæreditaria transeat ad Ecclesiam, vel
locum pium, etiam ad effectum vendendi, & po-
nendi extrâ manum mortuam, quid in hoc opere-
tur pactum. Et an illud impediat etiam detractionem
melioramentorum.

Disc. XLIX.

Romana laudemii.

An pro successione ex testamento in re emphyteuticâ
merè hæreditaria, & ad quoscumque transitoria,
hæres extraneus teneatur solvere laudemium do-
mino directo; Et an locus pius, seu manus mortua
sit capax succedendi in emphyteusi, etiam ad effe-
ctum retentionis, Et an tali casu teneatur ad quin-
dennia.

Disc. L.

Neapolitana quinquenniorum.

De quinquenniis, quæ domino directo debentur pro
re emphyteutica per manum mortuam, An debe-
antur ubi ab initio, directè, & immediatè concessio
facta est ipsi manus mortuæ abique ejus conven-
tione, seu reservatione, Et quomodo illa regulanda
sint circa tempus, in quo præstari debeant.

Disc. LI.

Romana prælatiois.

Prælatio competens domino directo an procedat in
venditione sub hasta facta ad instantiam ejusdem
domini; Et de termino duorum mensium quomo-
do currat.

Disc.

INDEX ARGVMENTORVM.

Disc. LII.

Bononien. seu Nonantulana bonorum de Pepulis.

An in emphyteusi hæreditaria, & ad quoscumque transitoria servari debeat ordo successione in investitura præscriptus, prohibita possessoribus facultate alienandi, seu aliâs disponendi, Vel potius idem ordo præscriptus censeatur in casu successione ab intestato, non immutata emphyteusis natura. De transatione inita per emphyteusis possessorem, An & quando præjudicet successoribus ab investitura vocatis independenter, ac jure proprio venientibus.

Disc. LIII.

Bononien. bonorum emphyteuticorum de Campeggis.

Quando per divisionem factam de re emphyteutica inter plures in investitura comprehensos, renunciatum censeatur nec nê juri de futuro competenti ratione juris accrescendi, vel successorii, deficiente uno ex dividendis.

Alienans bona emphyteutica per divisionem in ejus portionem obventa, An censeatur alienasse tantum suum jus emphyteuticum pro tempore suæ durationis absque præjudicio agnatorum, ita ut istis vendicantibus, non intret evictio tanquam ex natura rei.

Et de validitate, vel invaliditate concessionis emphyteuticæ factæ per Ecclesiam. Et aliqua de jure, seu actione competente proximioribus pro renovatione contra tertium.

Disc. LIV.

Romana reductionis canonis.

An & quando emphyteuta ex rei emphyteuticæ diminutione petat canonis, seu alterius responsionis diminutionem, quæ sibi concedenda sit.

Disc. LV.

Romana canonum.

An pro canonibus competat via executiva contra tertium possessorem rei emphyteuticæ.

Disc. LVI.

Romana devolutionis domus in Silice.

De identitate rei emphyteuticæ, ejusque confinium

in casu devolutionis, & an emphyteuta confundens re confines & commiscens alia bona, jus competat domino vindicandi totum.

Disc. LVII.

Hofien. vineæ.

An legitimus legitimatus aliâs quam per matrimonium, sit capax emphyteusis ecclesiasticæ, vel per viam successione, vel saltem per viam nominationis, quæ de quocumque extraneo per patrem mortuam fieri poterat, ita ut habens facultatem nominandi quemcumque, possit nominare illegitimum.

Et de Bulla Pii V. contra illegitimos.

Disc. LVIII.

Romana concursus creditorum.

De concursu creditorum emphyteutæ in pretio rei emphyteuticæ habentis prohibitionem alienationis & hypothecationis sine assensu Domini, An creditores posteriores cum assensu habeant necnê potioritatem adversus anteriores, qui illo careant.

Disc. LIX.

Mediolanen. devolutionis.

De interdicto, seu remedio possessorio retinendæ, quod vulgò *manutentionis* dicimus, cuiam competat, An domino, vel emphyteutæ pendente litæ super devolutione ob lineam finitam; Et quatenus competat emphyteutæ, An eo defuncto competat ejus hæredi, Et an huic suffragetur possessio retenta per conductorem; Et de alio remedio ad ipsendam, quod vulgò dicimus *immissionis*; Et incidenter aliqua de qualitate emphyteusis ecclesiasticæ, An concessa pro hæredibus restricta sit ad illos sanguinis tantum, vel etiam competat extraneis.

Disc. LX.

Romana domus in burgo.

De præscriptione juris emphyteutici, An & quando intret, ita ut tertius possessor, concurrentibus præscriptionis requisitis, reddatur tutus à devolutione.

INDEX CAUSARUM

In hoc titulo de Emphyteufi.

B

- B**Ononien. bonorum, disc. 35. fol. 81.
Bonorum emphyteuticorum de Malvasia, disc.
47. fol. 108.
Bonorum emphyteuticorum de Campegiis,
disc. 53. fol. 119.
Seu Nonantulana bonorum, disc. 15. fol. 40.
Seu Nonantulana bonorum de Pepulis, disc. 52.
fol. 115.
Emphyteufis de Garberis, disc. 17. fol. 42.

C

- C**Æsenaten. bonorum, disc. 11. fol. 31.
Civitatis Castellæ emphyteufis, disc. 9. fol. 29.

E

- E**Ugubina seu Fanen. renovationis, discurs. 5.
fol. 21.

F

- F**Anen. seu Senogallien. emphyteufis, discurs. 6.
fol. 22.
Farfen. bonorum, disc. 8. fol. 26.
Florentina devolutionis, disc. 46. fol. 105.
Domus, disc. 38. fol. 89.
Forolivien. emphyteufis, disc. 3. fol. 13.
Eadem, disc. 4. fol. 19.
Fulginatæ. Domus, disc. 1. fol. 17.
Domus, disc. 2. fol. 7.

H

- H**Osten. Vineæ, discursu, 57. fol. 129.

L

- L**Unen. Sarzanen. affrancationis, discursu 39.
fol. 91.

M

- M**Ediolanen. devolutionis, disc. 59. fol. 134.
Devolutionis Domus, disc. 37. fol. 86.

N

- N**Eapolitana Quindemriorum, disc. 50. fol. 112.
Nonantulana, disc. 27. fol. 63.

P

- P**Lacentina emphyteufis, discursu 28. fol. 64.
Emphyteufis, disc. 29. fol. 66.

R

- R**avennaten. bonorum, disc. 24. fol. 57.
Seu Ferrarien. bonorum, disc. 23. fol. 55.
Concordiæ, disc. 27. fol. 51.
Emphyteufis, disc. 20. fol. 48.
Emphyteufis, disc. 22. fol. 53.
Romana bonorum emphyteuticorum, discurs. 18.
fol. 44.
Præsentæ caducitatis, disc. 48. fol. 110.
Canonum, disc. 55. fol. 126.
Casalis mediæ viæ, disc. 30. fol. 68.
Casalis veteris, disc. 13. fol. 35.
Eadem, disc. 14. fol. 37.
Census, disc. 37. fol. 71.
Concurfus Creditorum, disc. 58. fol. 130.
Devolutionis, disc. 40. fol. 93.
Devolutionis Domus in Silice, discurs. 56. fol.
127.
Devolutionis seu locorum montium, disc. 36.
fol. 83.
Præsentæ devolutionis, disc. 32. fol. 75.
Præsentæ devolutionis Domus, discurs. 45. fol.
104.
Domus de Bonioannis, disc. 42. fol. 100.
Domus de Capogallis, disc. 16. fol. 40.
Domus de Jacobillis, disc. 34. fol. 79.
Domus in Burgo, disc. 60. fol. 136.
Domus Neophytorum, disc. 41. fol. 96.
Laudemii, disc. 49. fol. 111.
Locationis, disc. 43. fol. 101.
Prælationis, disc. 51. fol. 114.
Reductionis, Canonis, disc. 54. fol. 124.
Vineæ, disc. 53. fol. 77.

S

- S**Enogallien. bonorum, disc. 7. fol. 24.
Bonorum, disc. 10. fol. 30.
Bonorum, disc. 25. fol. 59.

T

- T**heatina renovationis emphyteuticæ, disc. 12.
fol. 33.
Tusculana Salviani, disc. 44. fol. 102.

V

- V**Rbinaten. disc. 19. fol. 46.
Laudemii, disc. 26. fol. 61.